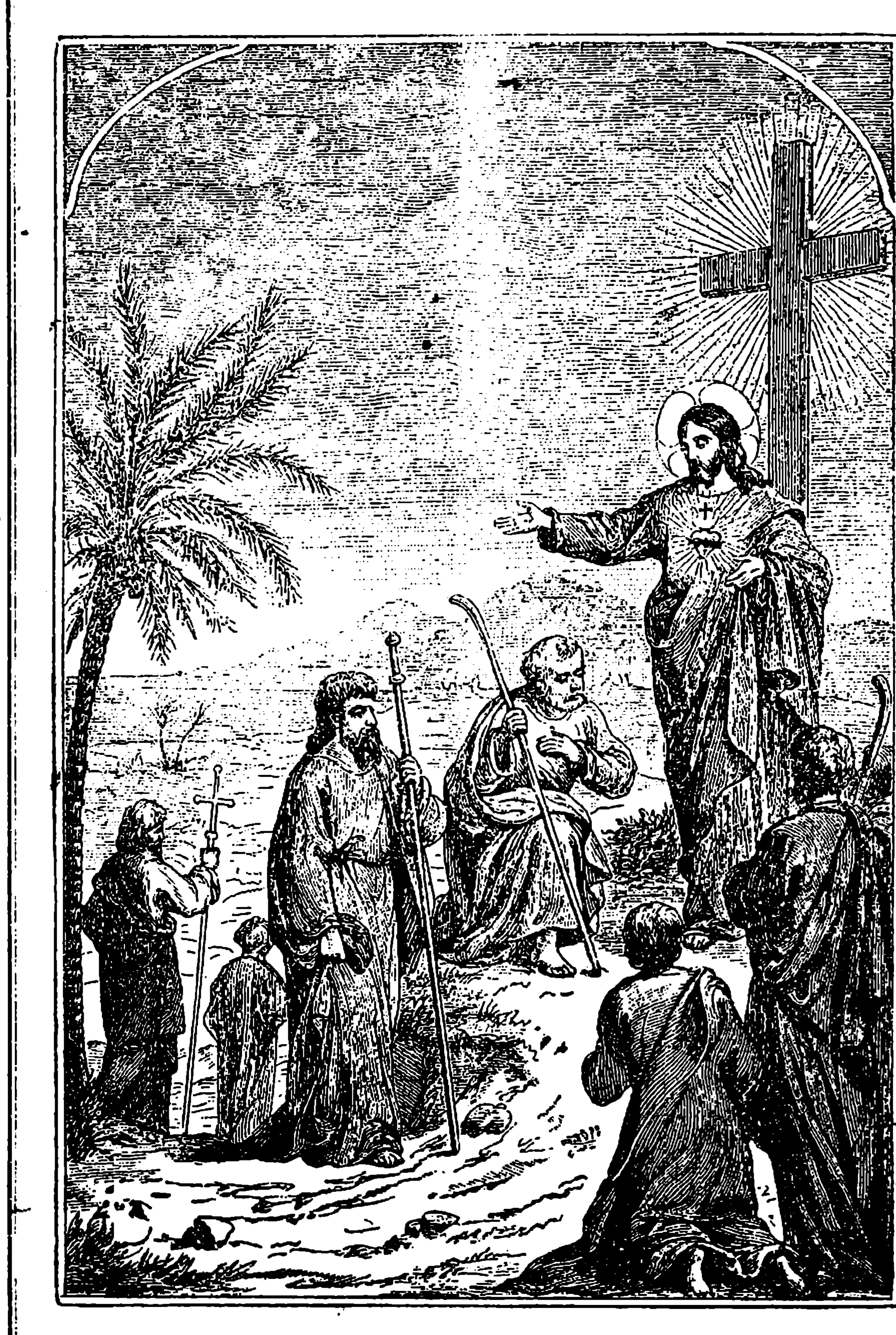

БЛАГОВѢСТНИКЪ

РОЧНИКЪ XIII.

РОКЪ 1933.
ЧИСЛО 5.

МАЙ

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ ВЪ УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородъ

поручає слѣдуючѣ книжки своєго изданія:

„Молитвенник христіянскої родини.“ Составивъ о. П. К. ЧСВВ.

Форматъ 12×17, сторонъ 832, содергитъ:

Молитви повседневнѣ, утреннѣ, вечернѣ, въ часѣ Сл. Божоѣ, до Пр. Серця Іисусового, до Преч. Дѣви Марії, до Святыхъ; молитви супруговъ, на всякѣ потребы, передъ и по Сповѣди, передъ и по св. Причастію, одиустовѣ, о щасливу смерть, при недужихъ, за душѣ въ чистилищи, (мытарствѣ); науки для супруговъ. Чинъ Вечерни, Утренни, Ирмосы воскреснѣ и праздничнѣ, Божественна Літургія, тропарѣ и кондаки, воскреснѣ, дневнѣ, на всякѣ потребы, апостолы о усопшихъ, паастась, тропарѣ и кондаки 4-десятницѣ, 5-десятницѣ и празниковъ цѣлого року. Акафистъ до Іис. Христа, Преч. Дѣвы, св. Николая, Параклісъ до Пресв. Богородицѣ, молебень до Найсв. Серця Іис. и Преч. Дѣви Марії, Пѣснѣ церковнѣ (всѣхъ 68), Супликація, пѣснь благодарственна, Пасхалія и календарь.

Цѣна оправленого примѣрника 20 Кч, зъ почтою 24 Кч.

Молитвеникъ для греко-каѳолицкого руського народа. Составивъ о. Петро Котовичъ ЧСВВ. сторонъ 507. Издание II.

Содержаніе сеѧ книжки: Короткій катехизмъ; Молитви повседневніи Молитви утренніи, Молитви вечерніи, Молитви подчасъ Службы Божоѣ, Приготовленіе до св. Сповѣди, Молитви предъ и по Сповѣди, Молитви предъ и по св. Причастію, Молитви до пресв. Сердца Іисусового, Молитви до Пречистої Дѣви Марії, Молитви до святыхъ. Чинъ Утренни, Божественна Літургія, Чинъ Вечерни. Акафистъ до І. Христа, Акафистъ до Преч. Дѣви Марії, Тропари воскресни и повседневни, Служба на всякое прошеніе, о усопшихъ, Тропари и Кондаки св. Четыредесятницы и всѣхъ празниковъ декретальныхъ. Кромѣ сего есть: Пѣснѣ на Рождество Христове, Пѣснѣ въ честь св. Тройцѣ, Пѣснѣ въ честь Преч. Дѣвы и св. Отца Николая, Пѣснь благодарственная, Календарь цѣлого року и Пасхалія. Оправленій стоитъ 8 Кч, съ почт. засылкою 9 Кч.

„Skarb duši“ molitvennikъ dla molodeži sostaviv o. R. K. ČSVV.
format 7×11 storon 384:

Soderžanije: Korotký katechizm; molitvý; povscdnevnyja, utrennyja, večernyja, v časi Služby Božoji, pered i po Spovidy, pered i po sv. Pričastiju do Najsv. Serdca Isusa i Pr. D. Mariji i do Svjatych; Čin Utreni, Večerni, Bož-Liturglja; Tropari i kondaki; voskresni, dncvni, različnych namirenij; tropari i apostoly o usopšich; tropari i kondaki četyredesjatnici i pjatdetjatnici: Tror. pari i kondaki prazdnikov ciloho roku: pisni, kalendar.

Оправленій стоитъ 6. Кч з почтою 7. Кч.

Да святится Имя Твое. Молитвословъ для молодежи. Стор. 223.

Печатаный окремъшно руськими а окремъшно латин. буквами. Содержаніе: Короткій катехизмъ. Молитви повседневніи, утренніи, вечерніи, подчасъ Службы Божоѣ, передъ и по Сповѣди, предъ и по св. Причастію, до Пресв. Сердца Іисуса, до Преч. Дѣви Маріи и до св. Іосифа; Чинъ Вечерни, Утренни, Божественна Літургія, Тропари и Кондаки воскресни, на всякое прошеніе и о усопшихъ; Пѣснѣ на Рождество Христове въ честь Пресв. Тройцѣ, къ Пресв. Дѣвѣ Марії и въ честь св. Отца Николая,

Оправленій стоитъ 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4·80 Кч.

Молитвеi Hargmat. Сторонъ 256. Змѣстъ сего молитвенника есть слѣдуючій: Mindennapi imádságok, katekizmusból, reggeli imádság, esti imádság, különféle imák, Szentségi imádságok: gyónási ájtatosság, áldozási ájtatosság, mise-imák, nyilvános Isteni szolgálatok, énekek a reggeli Istentiszteletből, a szent Liturgiából, a délutáni Istentiszteletből. Kiedészítő részek a nyilvános Isteni szolgálatokhoz: vasárnapokra, a hét napjaira, a nagybőjti időszakban, a husvét-pünkösdí időszakban, az állandó ünnepekre, különféle alkalmakra: a Szentlélek segítségül hivására, minden jókérés szándékára, háaladás szándékára, a halottak lelki nyugalmáért. Panachidán. Engesztelő ének a legmélóságosabb Oltáriszenzséghoz.

— Молитвеникъ переплетеный въ повполотно стоитъ 5 Кч. зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.

Число 5.

Май.

Річникъ XIII.

БЛАГОВѢСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПÔДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, адміністрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходить 1-го кожного мѣсяця

Вôдвѣчат. Редакторъ:
о. Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рокъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
пôвъ дю. — Одно число 1 Кч.
Выходитъ 1-го каждого мѣсяця

„Радуйся, благодатная
Богородице Дѣво“.

АТИ НАША, св. католицька церковь вôддає
найбôльшу почесть по Ісусъ Христъ Преч.
Дѣвѣ Марії. Вôдъ часу заснованя царства
Христового на земли ажъ до нынѣшнихъ
часовъ сеся почесть неустанно зростає. Доказомъ
того тисячъ храмовъ посвяченыхъ єъ имени, Свята
установленъ въ єъ честь и множество брацтвъ и
товариствъ, якъ завязалися на се, щобы въ особ-
ливший спосôбъ єъ почитати, єъ чесноты наслѣду-
вати та честь Пречистої Дѣви мѣжъ іншими розширя-
ти. Нема по цѣломъ свѣтѣ анѣ одної католицької цер-
кви, де коло престола Ісуса Христа не булобы престола,
або хоть образа Його Матери. Кôлько проповѣдей що-
рôчно выголошують католицькѣ проповѣдники въ єъ
честь, кôлько пѣсень гомонить въ єъ славу, кôлько мо-
литовъ пôдноситься зъ католицькихъ грудей до єъ не-
бесного престола? Ученый и простый, царь на престолѣ
и жебракъ въ лахахъ, старець и дѣтина — всѣ почитаютъ
Преч. Дѣву, моляться до Нѣ: католицький цѣлый свѣтъ
кличе до Марії: „Радуйся, благодатная Богородице
Дѣво...“

И щожъ есть причиною всегдашноѣ, загальноѣ, все-свѣтноѣ почести для Преч. Дѣви Маріѣ, яку вѣддає Єв св. католицька церковь?

Вѣдповѣдь на се питаня не тяжка! Сеѧ почести домагаєся вѣдь наше Богъ, домагаєся Иисусъ Христосъ, до-

Подъ Твою милость прибѣгаємъ Богородицѣ Дѣво

магаєся гдность Преч. Дѣви Марії, домагаєся въ конци
наше добро.

Кого самъ Богъ поважавъ за житя, прославивъ по
смерти и теперь честує, того и мы повиннъ почитати.
А комужъ зъ людей давъ Господь Богъ бôльшу честь якъ
Преч. Дѣвѣ Марії? Вôдъ першоѣ хвилѣ житя Вона обда-
рена повнотою благодати, Єсть одну зъ цѣлого роду люд-
ського охоронивъ Господь вôдъ грѣха первородного. Сама
одна выбрана на гдность Матери Божої, що передъ Нею
князь неба, Архангель Гавріиль склонює голову и зъ глу-
бокою покорою промовляє: „Радуйся“. Єсть одну Господь
Богъ воскресивъ изъ мертвыхъ, якъ о сѣмъ учать св.
Отецъ и католицькѣ богословы и Вона и нынѣ зъ тѣломъ
и душою царствує въ небѣ. Колижъ Г. Богъ такъ вели-
кою гдностю звеличивъ Пречисту Дѣву Марію, чиже
можлива рѣчъ, щоби не домагався тої чести вôдъ нась
бѣдныхъ людей. Чи може на се позволити Богъ, щоби
люди не славили Матеръ Єго Сына.

А яку честь мавъ для своеї Матери Сынъ Божий?
Се бувъ найлѣпший Сынъ, який коли небудь живъ на свѣтѣ.

Найнѣжнѣйшу и найвисшу почесть для своеї матери
показувавъ Исусъ Христосъ черезъ цѣле свое туземне
житя. Вонъ слухавъ Єсть будучи малою дѣтиною, на Єсть
просьбу здѣлавъ перше чудо, перемѣняючи воду въ вино
въ Канѣ Галилейской, Вонъ не забувавъ зъ нею розпра-
щатися идучи на крестну смерть, умираючи вôддавъ Єсть
въ опѣку найлюбѣйшому свому ученикови, а по свѣтлому
Воскресеню своїмъ Єси першої явився и тѣшився зъ Нею...
Каждый добрый сынъ дбає про честь своеї матери и хо-
че, щоби й други Єсть шанували; та нияка зневага и крив-
да не болить бôльше доброго сына, якъ кривда и зневага
заподѣяна матери. Хоче прото и найлѣпший сынъ Исусъ
Христосъ, щоби всѣ люде вôддавали Єго Матери належну
пошану и почесть. „Марію опускати“ — каже одинъ зъ

почитателѣвъ Пречистоѣ Дѣвы Маріѣ — „есть то гордити Богомъ, бо Еѣ честь, то приказъ Його; зневажати Марію, значить ранити Иисуса въ найнѣжнѣйшихъ чувствахъ, бо Вона есть Матерю Його“. Хто отже есть ученикомъ Иисусовыимъ и любить Иисуса Христа, сей будемати правдиву почесть и любовь для Марії.

Мы вѣддаємо почесть тому, кто могучий, добрый, святый, гарный. Хочъ бы Пречиста Дѣва не була Матерю Божою, то вже сама Еѣ величъ змушувала бы насъ до почести. Бо хтожъ могутнѣйший, святѣйший, гарнѣйший надъ се чудо благодати и природы. „Вся ты гарна моя мила“ — каже самъ Господь Богъ о Нѣй — „нема въ Тобѣ сказы.“ Св. Йоанъ Богословъ бачить въ обявленю Пречисту Дѣву Марію облечену въ сонце, окружену звѣздами, одѣту въ богацтва неба и землѣ. Годиться проте вѣддавати Еѣ почесть, бо вона перша по Бозѣ якъ въ природнїй такъ надприроднїй благодати.

Чи те все не повинно насъ захотити до горячоѣ почести для П. Д. Марії? Особливо мы Русины повиннѣширо любити и почитати Марію, бо мы сю почесть высали зъ материнськимъ молокомъ. Тысячѣ церковь збудовали нашѣ прадѣды и дѣды для Матери Божої, и въ найубожшої хатинѣ знаходится Еї образъ — и всѣ мы называемо Еї: „Матерю руського краю...“

Деякъ вопросы и одвѣты:

**Менъ не потреба проповѣди! Я знаю якъ маю жити!
Не маю часу слухати, що тамъ священики говорять.**

Се дуже небезпечна рѣчъ вѣдьхати вѣдь себе спасенный даръ св. Духа. Богъ въ рѣжный способъ стукає до людського серця, але передовсѣмъ черезъ свої слова. Цижъ св. Августина не навернули проповѣди св. Амвросія? Якщо св. Августинъ бувбы погордивъ тими науками, хто знає, ци вонъ и на дальше не бувби полишився на той блуднй дорозѣ, въ своихъ страшныхъ грѣхахъ. И тому хто не дбає за Божъ науки, сей не дбає за свою душу, вѣдбирає їй потрѣбну поживу и силу полишає єхъ въ незнаню и темнотѣ — поволи впыхає єхъ до пекла...

Будь щирый! Може маєшъ часъ на забавы, на пиятику, а не можешъ того часу знайти на се, щобы свою душу покрѣпити росою євангельською науками!

Ты може цѣлыми днями волочишся по корчмахъ, де убиваєшъ свое тѣло й душу, а навѣть не думаєшъ о тѣмъ, щобы хочъ деколи застановитися надъ вѣчными правдами св. вѣры, якъ тобѣ пригадує св. Церква въ своихъ наукахъ!

Кажешь, що тобѣ не стає на се часу, щобы выслушати якої півъ години науки въ церкви — а говорити цѣлыми годинами о всіхъ небылицяхъ, обмовляти, знеславлювати другихъ, на се, тебе стати?

Скажи ци се розумне додавати грѣхи до грѣховъ, займатися виключно дочасными рѣчами, збирати собѣ дѣла, за якъ чекає вѣчне пекло, ставати невольникомъ своихъ низькихъ пристрастей й цѣлого свѣта, а не дбати за Бога Його законъ, за зростъ у вѣрѣ, за правдиво чесне житя? О такъ! Се крайний нерозумъ, бо Христосъ называє блаженными лише тихъ, котрѣ слухаютъ Божого слова.

На що менъ придалася проповѣдь? Цижъ въ книжкахъ нема того всіго написано, чого менъ потреба?

Добра се рѣчъ читати добре книжки. Читаня листовъ св. Павла помогло св. Августинови пробудитися зъ душевного сну; читаня навернуло св. Ігнатія на дорогу чесноты й совершенства. Але звѣдки чоловѣкъ довѣдаєся, котрѣ книжки є добре, якщо не буде слухати слова Божого? Тольки въ церкви вонъ може довѣдатися, що не можна читати якоїнебудь книжки, тольки тутъ почує, що читаючи

элу, церквою заборонену книжку, чоловѣкъ тымъ самимъ перестає бути членомъ католицької Церкви. Церковъ забороняє деякъ книжки читати, бо черезъ элъ книжки найбôльше лиха й зла шириться помѣжъ людьми. Эъ тоѣ причины не вольно читати книжокъ противрелигійныхъ, проти Бога й вѣры выступающихъ, якъ ровножъ книжокъ неморальнихъ, безстыдныхъ. Бо никому не вольно наражати своеї душѣ на очевидну небезпеку грѣха. Хто читає безвѣрнѣ книжки, сей дуже скоро и самъ переймєся безбожными гадками, почне сумнѣватися о св. вѣрѣ, яка черезъ таке читаня буде захитана, скоро почне бути байдужнимъ що до вѣры, а вкоротцѣ зовсѣмъ є утратить. Подобно мається рѣчъ эъ читанямъ книжокъ безстыдныхъ, неморальнихъ и іншихъ. Бо вони наповняють душу гадками и засадами, якъ противляться здоровому розумови, людськїй природѣ йгодности чоловѣка, а передовсѣмъ христіянськїй вѣрѣ; вони розбуджують въ серцѣ грѣшнѣ похоти й почуваня; выривають изъ серця чоловѣка побожність и звичайно кидають його въ багно змысловости, розпусти. Тому то св. Отцѣ Церкви дуже перестерѣгали передъ читанямъ книжокъ, якъ наповнюють душу свѣтовыми гадками, занадто змысловими образами, якъ ослаблюють и пôдрывають побожність.

Неправда проте, що тобѣ книжки заступлять проповѣдь. Лишь трохи є въ томъ правда о стôлько въ якoйсь мѣрѣ може тобѣ читаня книжокъ заступити науки голошенї въ церкви, о скoльки въ тихъ книжкахъ описуються подiѣ изъ св. Письма, о скoльки въ нихъ читаємо про житя святихъ Божихъ мужоў, о скoлько однимъ словомъ, въ тихъ книжкахъ находитися здорове, Боже зерно.

Тому не бери николи до рукъ зlyхъ книжокъ, слухай наукъ Церкви, щобись пôзнавъ, якъ книжки маєшъ уважати за элъ, бо лише Церковъ св. є найлѣпшою проводницею й найпевнѣйшимъ доторговказомъ на дорозѣ духовного житя.

А чому священики самъ не живуть такъ, якъ навчають?

Таке оправдораня себе на нищо не придалося. Въ той спосoбъ мы лише бажалибы втихомирити свою совѣсть, але дуже себе обманюємо й заслѣплюємо. Хто направду себе любить, а радше свою душу, сей не буде себе въ той спосoбъ задурювати, не буде себе наражати на вѣчну загибель.

Се булобы дуже гарно, якщо всѣ учитель св. євангелія булибы такъ, якъ повиннѣ бути на пôдставѣ Божої науки И. Христа. Тодѣ

вони свѣтилибы своею побожнѣстю, давалибы чудовыи примѣръ свя-
тости; своимъ чесновитымъ житямъ и добрымъ примѣромъ вони
далеко бѣльше приводилибы душъ до И. Христа, чимъ своими науками.
Але щожъ? И проповѣдники є люди, якъ походять вѣдь грѣш-
наго Адама. А якщо такъ, то чи се щось дуже дивне, що й помѣж
апостолами Божого слова сей або той не живе посля Божої волѣ?
Тажъ и мѣжъ дванайцѧтьма апостолами знайшовся зрадникъ Юда!
Не дивуватись проте, що й мѣжъ такъ великимъ числомъ священиковъ
знайдуться недостойнѣ, злѣ...

Припустѣмъ, що загнѣваний Богъ пошле людямъ проповѣдника
який не живе такъ, якъ домагається наука Христова и якъ вѣнь самъ
научає другихъ. Але чи й вѣ тѣмъ случаю моглибы люде передъ
Господомъ Исусомъ, справедливымъ судію, вымовлятися тымъ, що
проповѣдникъ самъ не живъ такъ, якъ научавъ? И проповѣдникъ и
тѣ що його слухаютъ будуть судженї посля тѣ наукї, яку намъ
усѣмъ лишивъ И. Христосъ вѣ своїмъ св. Євангелію. Не маємо
проте триматися науки Христової для того, що такъ учивъ сей або
той проповѣдникъ, але тому що се є наука самого И. Христа! Божу
науку мы маємо такъ примѣнювати до своего життя, якъ сего Богъ
хоче, а не вѣльно намъ вѣ тѣмъ на се дивитися, чи проповѣдникъ,
який намъ сю науку подає є самъ святий, чи нѣ.

Правда, лучше буlobы, якщо всѣ проповѣдники свою науку
потверджувалибы своимъ житямъ. И по большої части воно такъ є.
Часомъ допускає Богъ інакше, щобы намъ дати нагоду до збирання
собѣ заслугъ. Щасливый чоловѣкъ, який на нѣчо не оглядаючися
остає вѣрный Богу й Його святой правдѣ, яка николи не змѣняється!

ЧУДЕСА ВЪ НАШИХЪ ОЧАХЪ

4. Читає въ сердцахъ людей.

(Продовженя.)

Сталося се вѣ пятницю. Тереса, яка спочиває по восхищеню,
дуже неспокойна, сповѣщає що вѣ хижи єсть такий, котрый стоить
на военой стопѣ зъ Христомъ Господомъ. Пальцемъ показує на од-
ного пана. Парохъ успокоює Тересу пояснюючи, що сей панъ мис-
тець — маляръ зъ Мѣнхен-а. „Бреше — загойкала сердито дѣвчи-
на — вѣнь є священникомъ, теперь 20 роковъ вѣдступивъ вѣ св.
Церкви, але на вѣки останеся священникомъ“. Сей панъ зломаный
вѣходитъ. Познѣйше признався передъ парохомъ, що Тереса прав-
ду сказала, вона читала вѣ його души.

Не лемъ вѣдчituє тайнъ гадки сердець, але такожъ непомильна въ познаваню св. моштей; вѣдрѣжнюючи зъ усякою точностю правдивъ моштъ вѣдъ фальшивыхъ.

Подали ъй св. моштъ, вона дѣткнулася ихъ и не отворивши очей сказала: „се суть кусники зъ хреста солодкого Спасителя“, та точно означила мѣсце, зъ якого одятто тѣ куснички.

Другий священникъ державъ передъ є устами срѣбный хрестъ. Тереса заразъ одозвалася: „въ нѣмъ знаходяться моштъ яко ѿсь дѣвчины, яку замордували. Окремъ сего суть еще моштъ св. Терезы великої, є умѣщенъ ще другъ три, але вони лише дотиканъ“, священникъ оставпѣвъ, бо ничего не знаявъ о тихъ моштахъ. Отворено хрестъ и знайдено всѣ тѣ моштъ.

Положили ъй на руку моштъ св. Терески вѣдъ Дитятка Ісусъ, усмѣхнена заговорила радосно: „Охъ! сесю добре знаю, сеся дѣвчина часто мене нащивляя, вона привернула менъ збръ, вылѣчила мої раны.

На вопросъ пароха: чи св. мала Тереска много потрафить учнити, коротко и рѣшучо вѣдповѣла: „Вона ничего не потрафить, Вона лишь скаже Спасителеви и робить се, ѩо Спаситель ъй поручає“.

Способъ, якимъ приймає св. Причастіє, є предивный. Многъ запримѣтили, ѩо св. Причастіє зникає зъ є язика, вона не ликає, анъ не замикає усть.

Очевидець описує: кончиться ранѣшна св. Служба Божа. Тереса сидить на стольци за престоломъ, затоплена у молитвѣ сердечнѣй. Разъ підняла голову, на лицѣ розливается надземске блаженство, зъ руками простертыми обергається въ сторону престола. Священикъ зближається до неї зъ чашею. Священикъ поклавъ на є языкъ, хотя она не ликула, анъ усть не замыкала.

Одчуває присутность Ісуса Христа Євхаристійного (зн. подъ видами хлѣба и вина укрытого;) подъ своихъ видѣнь имѧ Ісусове шепчачи зъ розпростертыми руками витає Ісуса подъ видами хлѣба и вина, священика, ѩо причащає за рукавъ имає, такъ до себе притягає.

Одчула, коли архиєпископъ зъ München Faulhaber на авдіенціѣ въ Римъ оповѣдавъ Папѣ Римскому про неї, ѩо бôльше точно означила и часъ. Іншимъ разомъ познала, ѩо св. Отець Пій XI. Папа Римский благословенство заганяє ъй та є сповѣдникови. — За пару днївъ одержали папське благословеня зъ пôдписомъ власноручнимъ и зъ фотографією св. Отця Пія XI.

(Продовження слѣдує.)

До Марії

О Маріє! мы юремъ прибити,
Горкими слезами залитъ
До Тебе йдемо.

Усь свою жаліль, рыданя,
Усь свою журбы, з ôтханя
Тобъ несемо.

Коли наше серце ридает,
Коли воно стоне, з ôтхает,
До Тебе бъжимо.

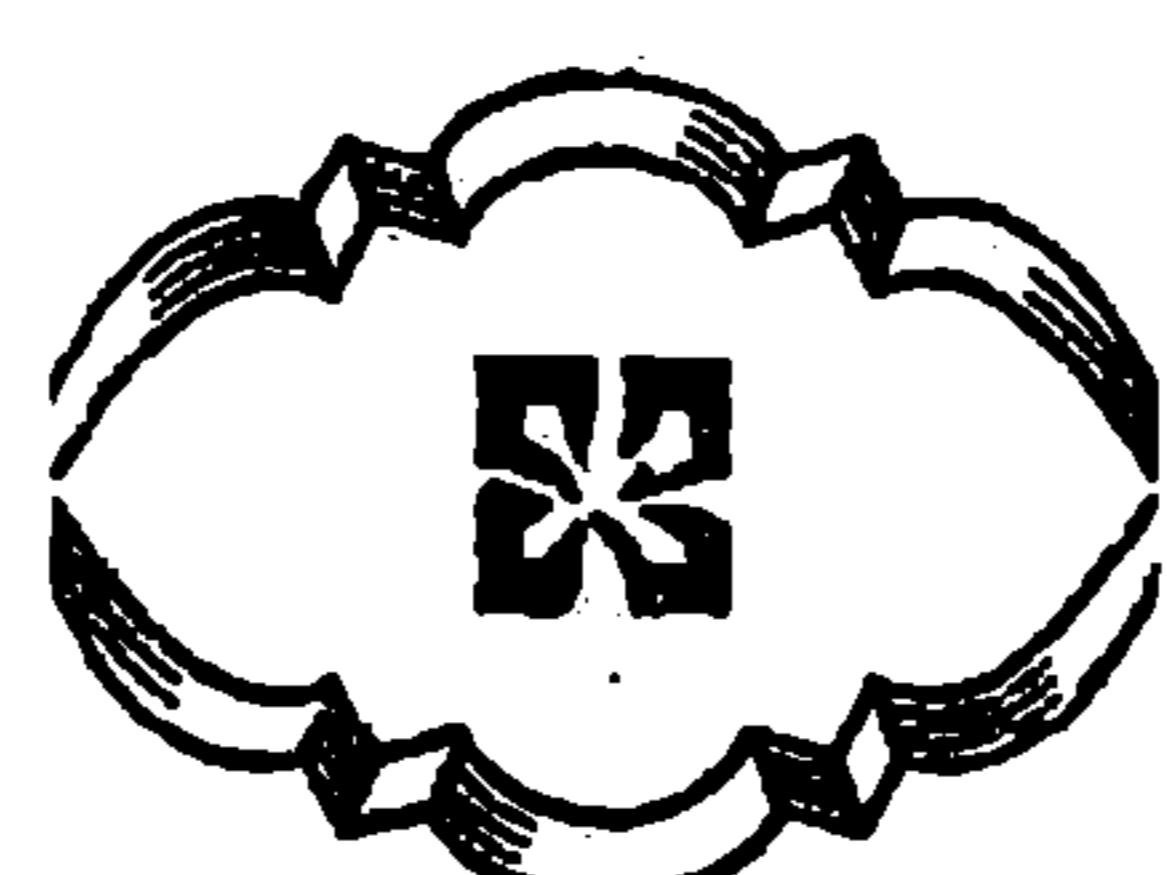
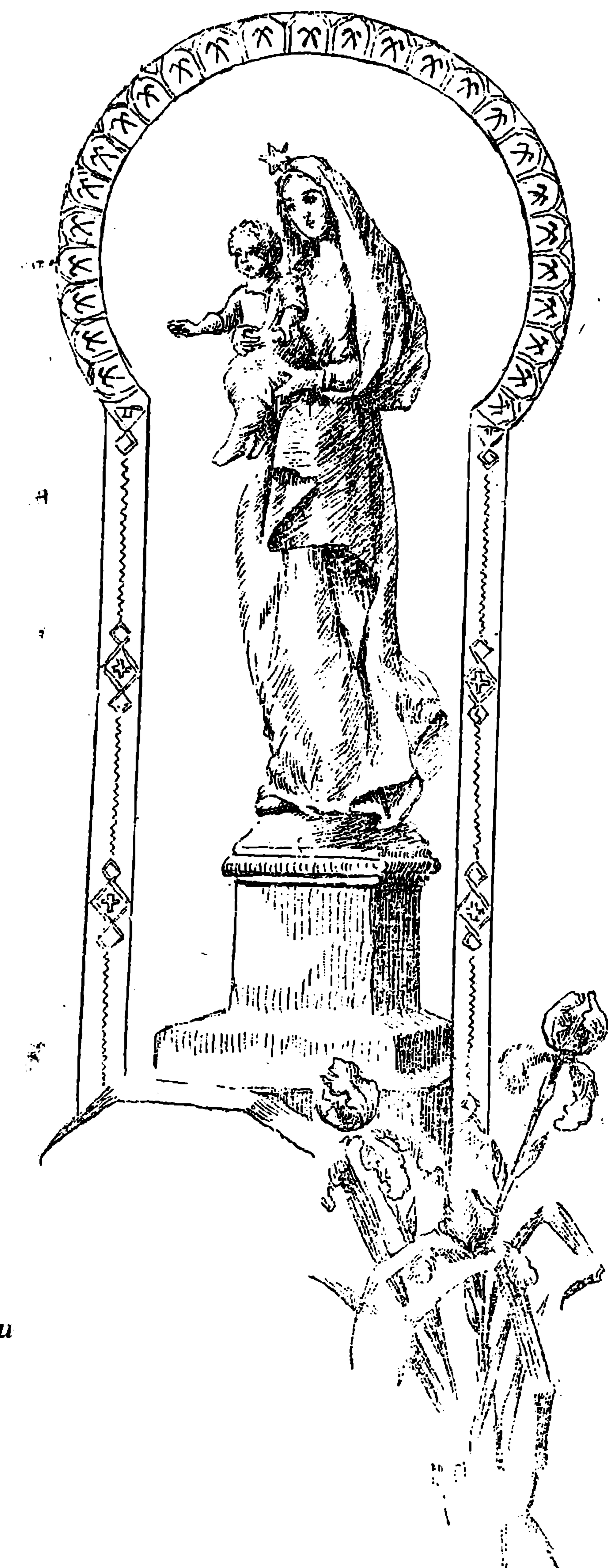
Коли воно беться изъ жалю,
Коли упивається печалю,
До Тебе спъшимо.

Коли серце ясне закраєсь,
Та темною хтарою сповиєсь,
На Тебе глядимо.

Коли зньмесь буря велика,
Якъ филя шаліє, мовъ дика,
До Тебе бъжимо.

О Ты наша Мати Маріє!
О Ты наша въчна надіє!
На насъ Ты поглянь!

Терпіння, страданя облегчи,
А такожъ зъ юркихъ слзъ обутьри
Ты нашу скрань.

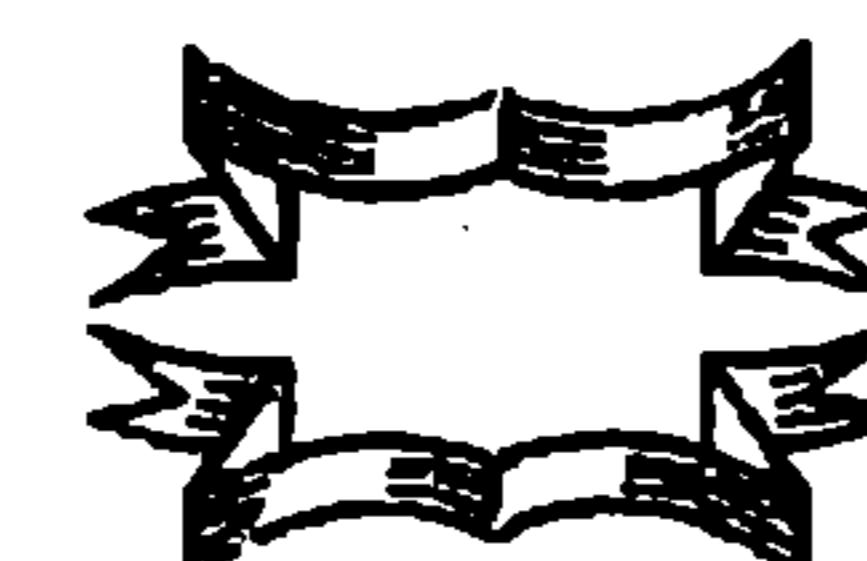

Преп. Отець

Теодозій

Печерський

Заступникъ на мѣсяцъ

МАЙ

Преп. Огець Теодозій Печерський родився у мѣстѣ Василевѣ коло Кієва, та ще дѣтиною переселився вонъ зъ родичами въ Курскъ.

Родичъ його були богатъ купцѣ и старалися приспособити свого сына до купецького стану. Тому вивчили його письма, що у тихъ часахъ було рѣдкостю. Коли Теодозій мавъ 14 лѣтъ, умеръ його отець. Вѣдь самого дѣтиства оказувавъ Теодозій велику побожність. Любивъ много молитися, ходивъ залюбки до церкви на богослуження, розчитувався въ побожныхъ книжкахъ.

Одного разу довѣдався вонъ, що зъ Курська выбираються паломники до св. землѣ. Теодозій не говорячи ничего матери, утѣкъ потайки зъ дому и прилучився до паломниківъ. Та мати, довѣдалася про се, и завернула його до дому. Вѣдь того часу почала вона пильно наглядати надъ поступками сына, не дозволяла йому ходити часто до церкви. Теодозій, котрого серце рвалося до Бога и Божихъ рѣчей, знаючи заповѣдь Христову, що хто любить отца або мать болыше чимъ Його, не есть Його достойный, утѣкъ знова зъ дому и удався до Кієва. Тутъ дѣзнався вонъ, про строге житя св. Антонія, котрый проживавъ недалеко Кієва въ печерѣ, удався до него и просивъ приняти себѣ за ученика. Антоній, видячи крѣпку постанову молодця, принялъ його и постригъ на монаха, около року 1054.

Теперь Теодозій, не маючи вже ниякоѣ перепони, вѣддався цѣлковито службѣ Божїй въ постѣ, чуваню и молитвѣ та зъ великою покорою выполнявъ всѣ свої обовязки. Коли въ ночи другъ монахи спочивали, Теодозій стававъ и моловъ жито на хлѣбъ для братей. Часто такожъ въ ночи выходивъ надъ печеру, обнажувавъ свої плечи, щобы выставити ихъ на укушеня комаровъ и такъ сидячи молився цѣлу ночь.

У томъ часѣ св. Антоній, дотеперѣшній игуменъ пічерського монастыря, зреckся свого уряду и замешкавъ самъ въ другої пічерѣ, котру собѣ выкопавъ, а на свое мѣсце поставивъ игуменомъ Теодозія. Вѣдь теперъ Теодозій ще пильнѣйше ревнувавъ про Божу славу та про добро монастыря. Вонъ поширивъ свой монастырь, выкопавши новѣ пічери, и збудовавъ велику деревляну церкву.

До часу св. Теодозія руськѣ монахи не мали ниякихъ правил, а жили по своїмъ душевнимъ натхненнямъ. Теодозій постановивъ управильнити монаше житя на Руси и въ той цѣли запровадивъ въ пічерському монастыри правило св. Теодора Студиты.

Преп. О. Теодозій мавъ звичай поучати братію въ сыропусну недѣлю, а опосля по науцѣ прощавъ ихъ и замыкався въ пічерѣ на цѣлый великий постъ. У томъ часѣ не говоривъ вонъ зъ никимъ, а живъ лише хлѣбомъ и водою. Ажъ доперва въ Лазареву суботу вер-

вертавъ назадъ до монастыря, щобы спольно святковати Воскресеня Христа.

Въ роцѣ 1074. вернувъ вѣнъ по звычаю зъ пещери до монастыря, вѣдсвятковавъ зъ братьми цвѣтну недѣлю и великий тыждень, а на саме Воскресеня захорѣвъ. Пятого дня своеї недуги казавъ скликати всѣхъ братей, якихъ вже кѣлькадесья находилося въ пещерськомъ монастыри, предсказавъ имъ свою смерть и казавъ выбрати собѣ игумена на свое мѣсце. Ще передъ смертю вѣдвѣдавъ його великий князь Святославъ, що пановавъ въ Кіевѣ посля Изяслава. Умер 8 мая 1074 року. Ще передъ смертю почавъ будову великого монастыря зъ каменя, який находится до нынѣ въ Кіевѣ. Большевики перемѣнили його на музей.

Черезъ Причастіє до героизму.

Кѣлька лѣтъ тому — такъ оповѣдає одинъ мисіонаръ — приступила до мене разъ въ недѣлю, коло полудня молода дѣвчина и просила о сповѣдь. Я запитавъ, чимъ вона трудиться., „Отче — вѣдповѣла — замѣтаю рано улицѣ а вечеромъ направляю бѣле, щобы що заробити.“ Бѣльше ничего не вѣдповѣла. Правдиво вбогъ и правдиво святѣ є скупѣ въ словахъ. Розпочала сповѣдь. Була се душа покорна и чиста, яко-бѣ никто не сподѣявався знайти въ замѣтальницѣ парижськихъ улиць. „Якимъ способомъ, моя дѣтино, стережешся вѣдъ злого, середъ людей, що майже завсѣгди кленуть, богохульства говорять и Бога въ сердцѣ не мають?“ спитавъ я счудованый євъ ангельською невинностю.

„Приступаю до св. Причастя кождої недѣлѣ“ — вѣдповила простодушно.

— А се-жъ що видишь и чуешь посередъ тыхъ людей, замѣтаючихъ улицѣ, а заживаючихъ такоѣ злоѣ славы, чи на тобѣ не робить вражѣня?

Зъ тою самою ангельською простотою вѣдповѣла:

„Отче, я ничего не виджу и ничего не чую; жію въ моїмъ сердцѣ, а тамъ есть мѣсце для св. Причастія. Ісусъ прїйшовъ! Ісусъ прїйде зновъ: се моя одинока думка; моя улюблена недѣля цѣлу мене займає!“

— А нынѣ вже була-сь до св. Причастія — спитавъ я.

Ще нѣ, отче. Тыхъ кѣлька грошей, що ихъ зароблю, є конечно для утриманя моєї мамы, такъ замѣтаю навѣгъ въ недѣлю. Що-й но о годинѣ одинацятой покидаю мѣтлу, щобы пойти до церкви и на службѣ Божїй причащатися.

— Чи не могла-бись, якъ такъ дуже бажаєшъ св. Причастія, приймати його частійше, а навѣть щоденно?

— Щоденно причащатися! — закликала живо — о! се за велике буlobы щастє, умерлабы эъ радости, а мушу жити, бо мама мене потребує. Щожъ бы вона бѣдна безъ мене зробила? — Ряснѣ слозы покотилися по єѣ лицѣ и повторяла тихо: „Приймати Ісуса щоденно! охъ, якъ бы се було добре.“ По хвили вѣдзискала супокой серця вѣданого Богови и сказала: „Мой отче, Господь Ісусъ не хоче для мене тоѣ роскоши щоденного Причастія; менѣ треба наївкнути до сього, що хлѣбъ щастя мушу заступити собѣ хлѣбомъ терпѣння. Але, прошу отче, не жалѣйтє надомною; терпѣння вынагороджує бракъ Причастія!“

Я надъ нею не жалѣвъ але я єѣ подивлявъ. Спитавъ, де мешкає и казавъ пойти до того Ісуса, котрый зайнявъ цѣле єѣ серце.

По колькохъ дняхъ одна панѣ зъ брацтва милосердя удалася на мою просьбу до Ѣѣ мешканя. Ввѣйшла до дому високого и темного, котрого самъ видъ свѣдчивъ про бѣду и нужду. Выйшовши сходами на пятый поверхъ, вступила въ комнату, яка вѣдразу вказувала на великий недостатокъ але и велику чистоту.

На постели лежала невѣста. Здавалося, що має около 50 лѣтъ але терпѣнє вырило глубокѣ зморщеніи на єѣ чолѣ, волосе посивѣло а очи выдавалися, мовъ выгаслѣ и сухѣ.

Панѣ зближалася до постели хороѣ, котра прошептала: „Чи се ты, Ангелочку?“

Не було сумнѣву, що хора була слѣпа. Легко було оповѣсти єѣ свою исторію, але тяжко було слухати безъ слезъ єѣ оповѣдання.

Выйшовши за мужъ за чоловѣка негосподарного, спостерегла скоро що єѣ маєтокъ счезає. Въ любовѣ дѣтей знаходила досить вѣдвали, щоби працею злекшувати недолю. Але Господь Богъ призначивъ для єѣ души и для души єѣ дочки терпѣнє, бо мавъ такѣ свої намѣры.

Двоє дѣтей вмерло незадовго. Осталася Ангелочка, на котру вѣдъ разу мали власті два тяжкѣ удары: отець померъ нагло, а вѣдни єѣ першого св. Причастія, мати цѣлковито отемнѣла.

Дванацять лѣтне дѣвчатко ввѣйшло безъ тревоги въ те жите, яке передъ нимъ отворилося. Розпрощавшись зъ учительками и шкільными товаришками, якъ єѣ дуже любили, станула на становищи жертви и старалася уратовати решту маєтку, але надармо. Надйшовъ день, въ котрому треба було хату свою спродати, а пойти въ наймлену убогу комнату и тутъ примѣстити хору матѣрь.

Слѣпота матери позволяла донечцѣ укривати передъ нею велику нужду и способъ тяжкоѣ працѣ, яку сповняла, щобы єї и себе яко тако утrimati. Вставала о 4-ой годинѣ рано и замѣтала до полудня, опосля працювала до позної ночи, вдтакъ лягала на вбогий тапчанъ, а єї пожива складалася зъ грубого чорного хлѣба.

Въ пятнацятомъ роцѣ зачала Ангелочки таке жите. Такъ пережила восьмь лѣтъ, не упадаючи на силахъ; а якъ коли яка милосерна рука поспѣшила єї зъ помочію, приймала єї для мамы, а сама и дальше кормилася хлѣбомъ терпѣння. Говорила зъ усмѣхомъ: „Оставте се менѣ, то менѣ нагадує Исуса..“

Незадовго погдомъ померла хора мати. Ангелочку запровадивъ я до одного зъ домовъ законныхъ. Та недовго тамъ побула, але підъ промѣнями Евхаристії въ вогни терпѣння спалилася якъ чиста жертва: неразъ чули сестры, якъ вона говорила: „Терпѣти и щоденно причащатися, се за много щастя для мене, умру незадовго.“

На Сердце Исуса — Причастія віддала послѣдний віддыkhъ. Въ захватѣ любови вычѣкувала останнього посѣщення. „Прийди — повторяла — Исусе м旤й, пойдемо разомъ до неба. Тамъ буду любити, не вмираючи.“ Звертаючися до Пречистої Дѣви, додавала: „Проси Исуса, щобы поспѣшавъ, о некай прийде, нехай прийде“ Божий Приятель тое вѣрноѣ дѣвицѣ прийшовъ вкінци послѣдний разъ въ Пресвятому Причастю. Могла Йому сказати: „Люблю Тебе душою цѣлою,“ а колька хвиль опосля зачали спѣвати Исусови славу у вѣчности.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ МАЙ

Щоби Божка Мати вела насъ до Сердця Своєго Сина.

Не малою помочію до набутя любови Исуса Христа є набоженство до Сеї, яка особливѣйше мѣсце занимає въ Сердцю Свого Сина. Безъ сумнѣву зо всѣхъ сотворѣнь найбѣльше любила Исуса Христа Пресвята Його Мати. Вона найгорячѣйше бажала й бажає, щобы всѣ люде Його любили. Вона є „Матерю красноѣ любови“, до Неї треба намъ прибѣгати, щобы запалати любовью. Сердця Исуса й Марії та-кѣ собѣ близькѣ й подобнѣ, що не можна досгатися до одного, щобы заразомъ не посѣсти й другого. Ся лише є межи ними рѣжниця, що Сердце Исуса лише чистѣ души допускає до себе, наколи Сердце Марії

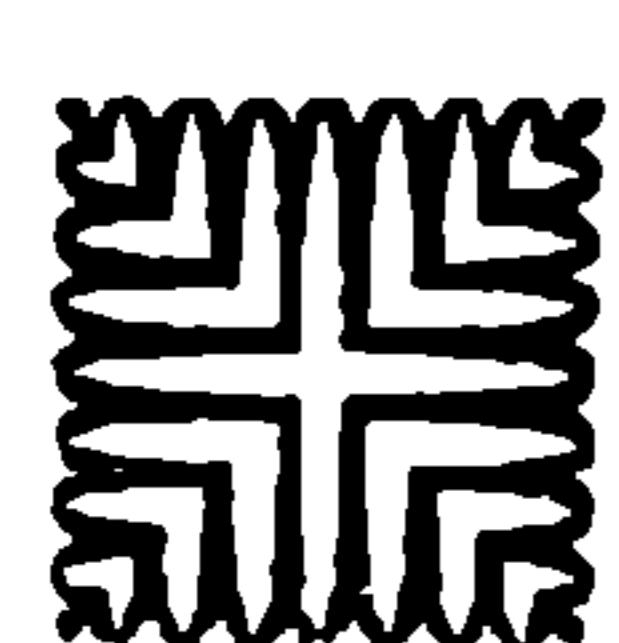
навѣть и недосконалѣ серця приймає въ опѣку, щобы ихъ очистити и очищенѣ до Серця Исусового впровадити. Набоженство до Пречистої Дѣвы е зъ помѣжъ высше поданыхъ орудниковъ, якъ служать до набутя любови Христа, орудникомъ найлекшимъ и найлѣпшимъ. Мало хто посѣдає всѣ умовины, щобы мôгъ вôдразу запалати любовю Спасигеля, але хтожъ, хочбы навѣть грѣшникъ, не має спромоги прибѣчи до Пречистої Бого-Матери, котра є прибѣжищемъ грѣшниківъ, потѣхою засмученыхъ, заступницею всѣхъ людей, „Христосъ не вôдмовить Єѣ просьбѣ навѣть сего, чого мы негоднѣ отримати“, каже св. Вернардъ. „Єѣ здѣлавъ орударкою своїхъ ласкъ, щобы кожда ласка, яка на насъ спливає, переходила черезъ Єѣ руки“. Маймо проте нѣжну любовь до Пречистої Богоматері, а вскорѣ почуємо въ собѣ вогонь любови до Єѣ Божого Сына. Навпаки, хто не любить Марії, дармо старавбыся мати участъ въ Христовомъ Серцю. Звѣдси нась учить, що рѣвнодушнѣсть до Богородицѣ завсѣгды родить байдужнѣсть а може и ненависть до Иисуса Христа. Слова, якъ сказавъ Христосъ: „хто мене ненавидить, ненавидить и Отця мого“, можна примѣнити й до вôдношеня Матери до Сына, бо не було нѣ одного єретика, який будучи ворогомъ Марії, не мавъ заразомъ въ ненависти Христа Господа. Каждый зъ нихъ якъ лише пôдкопавъ въ людськихъ серцяхъ почесть до Пречистої Дѣви Марії рѣвночасно пôдкопувавъ честь Иисуса Христа.

Щастя, що набоженство до Пренепорочної Матери въ нашихъ часахъ шириться й розвивається по цѣлому свѣтѣ й немає іншихъ вороговъ, якъ вороговъ Исусового имени. Тому, якъ хочемо горячо любити Иисуса Христа, любѣмъ цѣльмъ серцемъ Пресвяту Дѣву Матерь, маючи надѣю, що черезъ Неї найпевнѣйше дойдемо до Сына и спочинемо въ Його Пресвятому Серцю.

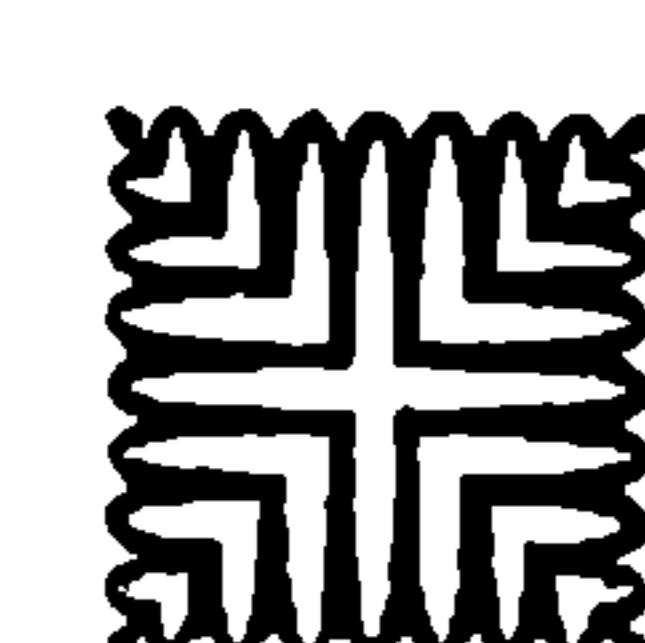
Мѣсячне намѣрення на мѣсяць Юній: Щоды всѣ мы поклали надію у Христовомъ Серцю.

Не маєшь дорожшого скарбу, высшихъ, достоинствъ, бôльшого добутку, якъ єсть вѣра католическа. Вона грѣшниківъ у справедливляє, справедливыхъ збогачує; темныхъ просвѣщає, хорихъ уздоровляє, кающихся исправляє, мучениківъ вѣнчає, дѣвицѣ, вдовы и супруги въ чистотѣ удержаню, священниківъ освѧщає, всѣхъ до щасливости небесної приготовлює, въ вѣчныхъ дворахъ съ Ангелами и Святыми соединяє.

Св. Августинъ.

НОВОСТИ

ИЗЪ МИСІЙНОГО РУХУ

Мисія въ Великому Берези. Вôдъ 25 III. до 3. IV. Старанемъ Впр. о. Андрея Мелеша каноника вôдбулася Мисія. Два ОО. Мисіонаръ о. Теофанъ Скиба и о. Титъ Пал'янкашъ ЧСВВ., при великой участі вôрниковъ а такожъ мѣстноѣ интелигенціѣ у 24-охъ проповѣдяхъ подавали народови душевный кормъ. Люде горнулися до святыхъ тайнъ. Многъ, котръ давно жили въ грѣхахъ покинули путь беззаконія и направили соблазни. Всѣхъ приступило до св. Причастія 1200 душъ.

Мисія у Ставному (окр. Вел. Березный) Тѣ самѣ ОО. Мисіонаръ подержали св. Мисію въ Ставномъ вôдъ 5 IV. до 9 IV. Село се заражене баптизмомъ и всякими протестантськими сетами. На вступну проповѣдь люде зъ упередженя боялися прийти, лемъ дѣти та деякъ одважнѣйшѣ заглянули до церкви, але на слѣдуючий день, коли дозналися якъ прекраснѣ проповѣди голосять ОО. Мисіонаръ, прийшли такъ громадно, що церква була такъ набита наро-

домъ, що не можъ було священникovi коло престола зробити обходъ зъ євангеліемъ. Высповѣдалося 875 душъ. Народъ изъ слезами прощавъ ОО. мисіонарівъ, звѣдуючи коли другий разъ буде св. мисія.

Число сповѣдей у великодному часѣ сего року въ четырехъ монастыряхъ ОО. Василіянъ и въ церквахъ тыми отцями администрованими выносило майже 15,000 тысячъ. Такъ на Березнянський 6.675, Мункачевський 3.525, Ужгородський 3.650 а на Имстичевський 1.110. припало сповѣдей.

З'їздъ католицькихъ богословівъ въ Празѣ. Зъ нагоды з'їзду католицькоѣ школи молодѣ, який вôбудеться въ Празѣ 30 VI. до 1 VI. сего року, устроили собѣ и католицькѣ богословы свой з'їздъ зъ цѣлоѣ державы.

Молодѣ Христовѣ борцѣ выбрали собѣ за цѣль того славного з'їзду: розправляти надъ соціологією днешнього и будучого чоловѣка.

Въдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручаетъ слѣдующіи книжки:

ПОЛНЫЙ ТРЕСНИКЪ (печатаный въ Жовквѣ). Обнимаетъ 899 ст.

Находится въ немъ въсѣ чотыри части: I. Таинства, II. Освященія III. Благословенія, IV. Моленія на всяку потребу. Двойный друкъ: чорный и червоний. Фор дуже додгдній. Ясный переглядъ, буквы читкѣ, выразнѣ.

Оправленый въ полотно 130, въ кожу 150 Кч, почтове 5 Кч.
ЧИНЪ ТЯЙНЫ КРЕЩЕНІЯ И МИРОПОМІАЗАНІЯ. Цѣна 5 Кч.
зъ почтою 5·60 Кч.

ЧИНЪ ТЯЙНЫ СЛУЖБЕСТВА. Стоить 5 Кч. зъ почтовою засыл. 5·60 Кч.

ЧИНЪ ТЯЙНЫ ЕЛЕОНОМІАЗАНІЯ. Стоить 5, зъ почт. 5·60 Кч.
ЧИНЪ ПІЯРЯСТАСЯ И ПОГРЕБЕНІЯ МИРСКИХЪ ЧЕЛОВѢКЪ
содержить въ себѣ и Евангеліе Лазаря. Цѣна 6 Кч. зъ почтовою засыл. 7 Кч.

СЛУЖБА ХРІСТИ-ЦАРЯ стоитъ 2·50 Кч, съ почтою 3·10 Кч.
SLUŽBA CHRISTA CARJA. Stoit 2·50 Kč. s počtoju 3·10 Kč.
СЛУЖБА ПІЯСНІ СЕРДЦЯ ІІСУСА. малый форматъ 3 Кч,
съ почтою 3·60 Кч.

SLUŽBA NAJSV. SERDCU ISUSA. malyj format 3 Kč,
s počtoju 3·60 Kč.

„ЧАСОСЛОВЪ“ (Ерейскій молитвословъ) переплетеный въ по-
лотно 50 Кч, перепл. въ кожу съ золоченымъ обрѣзомъ 80.
Кч, зъ почт. (поруч.) 85 Кч.

АПОСТОЛЫ И ЕВАНГЕЛИА на недѣли и праздники святои гр.
каѳолицкои Церкви. Малый форматъ; книжка переплита въ
полотно стоитъ 20 Кч, съ почтою 21·50 Кч.

ОУМОЛЕНІЕ КЪ ПРЕСВЯТОЙ ЕХІЯРІСТІЇ (супликація) зъ
нотами. Цѣна 50 гелл., съ почтовою засылкою 70 гелл.

ФІЛТИРЪ (безъ величаній). Стор. 296. Книжка оправлена въ
полотно стоитъ 22 Кч, зъ почтою 23 Кч.

ЯКЛЮЧНИКЪ Стоитъ 27 Кч, зъ почтою 28·30 Кч.

НОВЫЙ ЗАБѢТЬ обоймаючий 4 Евангелія, дѣянія Апостолскѣ, посланія
и откровеніе св. Іоанна, въ языцѣ церковнославянскомъ зъ
переводомъ на народну мову о. Дра Александра Бачинскаго

Книга переплита въ повполотно стоитъ 60 Кч. зъ почт. 65 Кч.

НОВЫЙ ЗАБѢТЬ 4 Евангелія въ языцѣ церковно-славянскомъ
стоитъ 20 Кч. зъ почтою 21·30 Кч.

ЧЕСТНЫЙ ПАРИКЛАСЪ КЪ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦѢ. Цѣна 1 Кч.
зъ почтою 1·40 Кч.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ
поручає слѣдуючѣ книжки своєго изданія:

Слово про св. Церковъ Христову. Брошура, сторонъ 20.
Содержаніе: 1. Колько есть Церквѣй Христовыхъ, 2. Котра есть правдива Христова Церковь? 3. Почему упознati, ци належить дакто до правдивої Церкви Христової. — Опроверженіе закидовъ противниковъ.

Цѣна одного примѣрника 1 Кч вже зъ почtoю.

Наслідування Марії. Стоитъ 3·50 Кч. съ почtoю 4 Кч. Мае 128 Стор Гручується читателямъ на май.

Роздумахъ збре. На рускій языкъ переклавъ о. В. Желтвай.
Издаетъ о наукi о цѣли человѣка, о грѣхѣ, о смерти, о судѣ,
о небѣ и о сповѣди. Сторопъ 160.
5 Кч, зъ почtoю 5·80 Кч.

ссія въ образахъ). Ся прекрасна книга по-
лажѣ. Въ ней суть науки о майважнѣйшихъ рѣчахъ
прикрашена около 40 образами.

Цѣна 4 Кч, зъ почтovoю засылкою 4·80 Кч

Житя и Смерть. Брошура 4Кч, зъ почт. засылкою 5·80 Кч.

Кто яко Богъ. Брошура 4 Кч, зъ почтovoю засылкою 5·80 Кч.

Стойте въ вѣрѣ. Листъ I. Про походженя св. Духа отъ Отца
и Сына, стор. 8. Листъ II. Оборона чести П. Дѣви Маріи,
сторъ 8. Цѣна обохъ брошуръ разомъ 60 гел., зъ почт. зас. 80 г.

Протиалкоголичнѣ брошурки: 1. „Пяницамъ на закуску“,
2. „Погарчикъ для тверезыхъ“, 3. „На здоровля“. Цѣна
брошур 1·20 Кч, зъ почтovoю 1·80 Кч.

Гриць Заливайко. Ся книжечка написана стихомъ и описує
житя пяницѣ одъ рождества ажъ до смерти. Книжка прикра-
шена 19 образками нашого славного подкарпаторуского ма-
ляря проф. О. Бокшая. Стоитъ зъ почtoю 1·40 Кч.

Чудо якихъ мало, або сила правды. Протиалкоголична бро-
шура. Цѣна 50 гел., зъ почтovoю засылкою 80 гел.

Образцѣ 100 дарабовъ стоить 6 Кч, зъ почtoю 6·80 Кч.

Образець Матери Божої Мукачевскої съ пѣснею на оборотѣ.

Цѣна одного примѣрника 20 гел. зъ почtoю 40 гел.

Засылається лемъ за готовъ грошѣ або за послѣплатою (dobirka)

Листы и грошѣ треба засылати на адресу :

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ,
Раковця улица число 54.

Листы изъ заграницы треба адресовати такъ:

Vydavničtvo Čyna sv. Vasilija Velikoho, Užhorod.
Rakovci ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Europa.